

ECAD NEWSLETTER

European Cities Against Drugs www.ecad.net

2006 m. gegužė-birželis,
T. 4-5 Nr. 90-91

2006 m. ECAD metinė merų konferencija Vilniuje

Vilniaus m. meras Artūras Zuokas (kairėje) ir Islandijos prezidentas Jo Ekscelencija Olafur Ragnar Grimsson pirmąją konferencijos dieną

Jau tapo gera tradicija rengti ECAD metines merų konferencijas. Šiometinę tryliktąją konferenciją, kuri birželio 1-2 dienomis vyko Vilniuje, vėl lydėjo sėkmė. Prieš pat konferenciją įvyko ECAD patariamiosios tarybos susitikimas.

2006 m. ECAD merų konferencija buvo skirta plačiai ir aktualiai temai: „Kova su narkotikais – pasaulinis iššūkis“. Vilniaus meras Artūras Zuokas parodė nuoširdų pasiryžimą spręsti narkotikų problemą ir konferencijos organizavimo idėjai pritarė iš visos širdies.

Į konferenciją atvyko 160 atstovų iš 59 miestų, iš 20 šalių, net iš Naujosios Zelandijos, Albanijos ir Turkijos. Tiek šios srities mokslininkų vienoje konferencijoje, Lietuvoje, dar nėra buvę.

Oficialaus priėmimo Vilniaus rotušėje metu, Oslo miestas, kuriam atstovavo savivaldybės Socialinių reikalų komisijos pirmininkė *Sylvi Listhaug*, pasirašė ketinimų protokolą dalyvauti prevencijos programoje „Jaunimas Europoje - narkomanijos prevencijos programa“ (plačiau apie šį projektą— 2005 m. 9-ame ECAD biuletenyje lietuvių kalba), ir tokiu būdu padidino programoje šiuo metu dalyvaujančių miestų skaičių iki 12. Bulgarijos sostinė Sofija pasirašys dokumentą liepos 5 d., o vasarai baigiantis, jos pavyzdžiu paseks ir Serbijos sostinė Belgradas.

Tryliktoji ECAD merų konferencija išsiskyrė minčių keliančiais moksliniais pranešimais – apie piktnaudžiavimą buprenorfinu (Prof. *Erkki Vuori*, Suomija), adatų keitimo programų veiksmingumą (Med.dr. *Kerstin Käll*, Švedija) bei korupciją, kuri trukdo kovai su narkotikais (kriminalistikos Prof. *Andrejs Vilks*, ECAD iš Latvijos).

Prevencijai ir buvusių narkomanų integracijai į visuomenę skirtą Specialistų forumą pagyveno novatoriškos įdarbinimo ir pagalbos buvusiems narkomanams programos „*Mano Guru*“ idėjos.

Iš kairės: Lietuvos AIDS centro direktorius, M.Romerio universiteto docentas dr. Saulius Čaplinskas, Islandijos prezidentas Jo Ekscelencija Olafur Ragnar Grimsson, ECAD pirmininkas Jim Corr, JT Narkotinių medžiagų komisijos pirmininkas Hans Lundborg, Vilniaus m. meras Artūras Zuokas, Liberalų centro sąjungos narys Gintautas Babravičius

Atlikėjas iš Lietuvos *Linas Karalius* konferencijos metu pristatė projektą jaunimui „Nauja mada“. Šiuolaikiniai Lietuvos populiariosios, roko ir kitų kryptų muzikantai vis labiau įsisąmonina, kokią teigiamą įtaką jaunimui gali padaryti jų pasirinkta ir propaguojama sveika gyven-sena be narkotikų ir alkoholio. Pristačius projektą konferencijos dalyviams, trumpą, bet išpūdingą pasirodymą surengė viena iš projekto dalyvių populiari jaunoji Lietuvos dainininkė *Sati*. Konferencijos dalyviai buvo pakviesti trečiąją dieną Lietuvoje praleisti grožintis Vilniaus panorama, susipažinti su Lietuvos AIDS centro dienos centru mergaitėms iš rizikos grupių „Pasaka“ ir socialinių ligų konsultavimo kabinetu „Demetra“.

Nemaža konferencijos dalyvių grupė panor aplankyti ir senąją Trakų pilį.

ECAD nuoširdžiai dėkoja Vilniaus merui Artūrai Zuokui ir Vilniaus savivaldybei už parodytą dėmesį bei svetingumą organizuojant konferenciją.

Kita ECAD merų konferencija įvyks 2007 m. gegužę Stambule, Turkijoje.

Šveicarijos narkotikų politika – heroino suvartojimas sumažėjo, kokaino padidėjo, bet rezultatai tebėra grėsmingi

Lozana, 2006 m. liepos 12d.

Prancūzijos Šveicarijos asociacija prieš narkotikus (Association romande contre la drogue, ARCD) kategoriškai protestuoja prieš skandalingą dviejų Ciuricho mokslininkų atlikto tyrimo dėl heroino vartojimo tendencijų interpretavimą. Yra klaidingai teigiama, kad heroiną vartojančių narkomanų skaičius sumažėjo dėl Šveicarijoje vykdomos „liberalios narkotikų politikos“. Iš tikrųjų padėtis šalyje nepagerėjo, pakito tik vartojamų narkotinių medžiagų santykis. Vartojama mažiau heroino, bet labai padidėjo kokaino suvartojimas – tokia yra kelianti nerimą narkotikų vartojimo realybė. Be to, nereikia pamiršti ir apie didžiulę žalą, kurią daro stipriosios kanapės.

1991 metais susiruošta uždaryti pirmąją didelę Ciuricho „atvirą narkotikų zoną“ - Platzspitz. Nors nuo to laiko heroiną vartojančių narkomanų skaičius tikrai sumažėjo, kaip Ciuriche vykdytame tyrime dėl pakaitinio gydymo metadonu ir heroinu (The Lancet, 2006 birželio 2.) pabrėžia Carlosas Nordtas ir Rudolfas Stohleris, jis sumažėjo tikrai ne dėl „liberalios narkotikų politikos“. Tiesiog narkotikų vartotojai heroiną iškeitė į kokainą ir stiprias kanapes, laikomas „atpalaiduojančiu“ narkotiku, ir šiandien regime grėsmingus šio pasirinkimo padarinius:

- nei vienoje kitoje Europos šalyje nebuvo registruota tokio aukšto kanapių vartojimo tarp jaunimo (ir paauglių), kaip Šveicarijoje. Tačiau blogiausia tai, kad psichoaktyviųjų medžiagų koncentracija šiandien vartojamose kanapėse yra 7-18 kartų didesnė nei praėjusio amžiaus dešimtajame dešimtmetyje;

- tuoj po „atvirų narkotikų zonų“ uždarymo prasidėjusi kokaino vartojimo epidemija šiandien palietė per 100 000 vartotojų, o jokia prevencijos programa nėra vykdoma;
- toliau auga sintetinių narkotikų, ekstazio ir ypač gama amino sviesto rūgšties (veikia kaip benzodiazepinas) vartojimas;
- dėl šio augimo daugėja prievartos, depresijos, psichozijų atvejų, sparčiai auga savižudybių tarp jaunimo skaičius;
- 1999-2005 m. laikotarpiu bendras mirtinų perdozavimo atvejų skaičius Šveicarijoje padidėjo nuo 181 iki 212, tarp jų vien tik Ciuricho kantone šis skaičius padidėjo nuo 45 iki 63;
- dešimtajame dešimtmetyje imta įgyvendinti „žalos mažinimo“ politika kirtosi su narkomanijos prevencija, gydymu bei narkotikų kontrole. Per pastaruosius šešerius metus išnyko 44 detoksikacijos ir reabilitacijos centrai, o tai sudaro 25% iš bendro jų skaičiaus. Stacionaraus gydymo poreikis nuolat krinta.

ARCD norėtų pabrėžti kai kuriuos faktus dėl gydymo receptiniu heroinu, kuris nuėjo kelią nuo bandomosios (1994-1996) iki pripažinimo turint „gydomąjį poveikį“ stadijos (1999), o nuo 2002 metų yra sveikatos draudimo kompanijų apmokamas. Iki šiandien gydymo heroinu (receptinio heroino) programose dalyvavo 2903 narkomanai. Dalis jų (per 200?) yra mirę. Visą programą išėjusių dalyvių skaičius tesudaro 50 – 70 proc., priklausomai nuo gydymo trukmės. Tai labiausiai marginalizuota ir pagrindinė tikslinė grupė, ir būtent ji dėl dėmesio stokos iškrenta iš programų. O iš liekančiųjų programoje labai retas kuris gydos ir siekia atsisakyti priklausomybės.

Pagal 2005 metinę ataskaitą už Kodos gydymo receptiniu heroinu centro Berne veiklą, 3 narkomanai iš 195 praėjusiais metais išėjo detoksikacijos kursą. Tai reiškia, kad 98 proc. programos dalyvių ir toliau vartoja opiatų, dažnai vartoja juos kartu su kitomis neteisėtomis medžiagomis. Kitaip sakant, šis metodas skatino jų priklausomybę.

Socialinė kaina, susijusi su narkotikų vartojimu, Šveicarijoje vertinama daugiau nei 4 milijardais frankų per metus. Ilgalaikėje perspektyvoje abstinencijos gydymas atsieina gerokai mažiau nei pakaitinio gydymo programos. Gydymo receptiniu heroinu išlaidos gula ant mokesčių mokėtojų ir sveikata apsidraudusių asmenų pečių, o jų galima būtų išvengti.

ARCD kviečia taikyti naują kovos su neteisėtais narkotikais politiką, grindžiant ją prevencijos vardo vertais metodais, stiprinant sveikatos priežiūrą ir siekiant, kad gydymo tikslu taptų narkotikų atsisakymas, atitinkamomis teisinėmis priemonėmis atsakant į visus teisės pažeidimus, ryžtingai ir sistemingai kovojant su nar-

Olafur Ragnar Grimsson

Man teko didelė garbė praėjusiais metais dalyvauti merų susitikime Osle (XII-oji merų konferencija) ir būti pakviestam tapti specialaus projekto „Jaunimas Europoje - narkomanijos prevencijos programa“, kuriame dalyvauja daugiau nei dešimt miestų, globėju. Tai projektas, paremtas moksliniais tyrimais ir atradimais, kuriuos po daugiau nei du dešimtmečius trukusio darbo padarė mūsų šalies mokslininkai.

Per praėjusius metus aš stengiausi kuo aktyviau remti jūsų bendradarbiavimą, svarbius jūsų siekius ir darbus įvairiuose miestuose. Dalyvavau susitikimuose Stokholme ir Sofijoje, Sankt Peterburge ir kitur, sėmiausi žinių kalbėdamas su oficialiais asmenimis ir vietos lyderiais, su žmonėmis, kurie akis į akį susiduria su kasdieninėmis problemomis, – policijos pareigūnais, gydytojais, socialiniais darbuotojais, susitikau su norinčiais išgyti narkomanais, išklausiau jų rūpesčius, pajutau desperatišką jų norą išsikapstyti ir jų artimųjų baimę.

Tai buvo labai naudinga kelionė, ji man davė naujų įžvalgų, praplėtė supratimą. Esu labai dėkingas už galimybę padėti jums šioje kovoje ir tikiuosi, kad mano dalyvavimas buvo kiek nors naudingas.

Aš supratau svarbiausią dalyką - tai mūsų bendra problema, kurią išspręsti padės bendradarbiavimas, bendradarbiavimas, kuris peržengia valstybių sienas, ir visuomenės susiskirstymą į atskirus socialinius sluoksnius ... Mes daug ko galime išmokti vieni iš kitų. Vieno miesto patirtis gali paturtinti mūsų bendrą supratimą. Mūsų laimėjimai ir nesėkmės gali padėti kitiems atrasti geresnį sprendimą...

Tačiau bendradarbiavimas privalo peržengti ir mūsų bendruomenių vidinį pasidalijimą, mes turime siekti skirtingų visuomenės sluoksnių suartėjimo, padėti tvirtą pagrindą bendram darbui.

Kalbantis su savo bendrapiliečiais ir žmonėmis visoje Europoje aš negalėjau atsikratyti minties apie didžiulį mūsų pastangų kovoti su narkotikais izoliuotumą, institucijų darbo nedarnumą, apie tai, kaip dažnai biurokratinės kliūtys neleidžia perimti gerų idėjų, kaip nutolę vienas nuo kito gali būti neabejingi žmonės.

Todėl mes turime sukurti tvirtas bendradarbiavimo struktūras, tiek mūsų miestuose, tiek ir mūsų valstybėse, kviesdami draugėn visus, kurie yra neabejingi ir nori padėti, vienyti visuomeninius sąjūdžius ir nevalstybines organizacijas, įtraukti žiniasklaidą ir bendruomenes iš įvairių mūsų miestų rajonų. Negalima užmiršti ir mokyklų bei sporto draugijų, skautų ir skaučių organizacijų, mokytojų ir tėvų, ir stengtis, kad kiekvienas suprastų savo dalyvavimo svarbą, suprastų, kad tik kartu mes galime sumažinti šią grėsmę.

Tokia bendro darbo dvasia, tikėdamiesi suvienyti skirtingų grupių žmones, kitą rudenį mes nutarėme vieną dieną skirti tam, kad Islandijos žmonės išgirstų svarbią žinią, kad sužinotų apie svarbiausias sėkmingos prevencijos priemones, apie tai, kaip padėti jaunimui pasakyti „ne“, kaip mes galime išgelbėti milijonus gyvybių...

Šiam tikslui įgyvendinti mes sukūrėme specialią bendradarbiavimo struktūrą, sutelkdami savo dėmesį į akciją, kurią pavadino „**Prevencijos diena**“. Joje dalyvauti sutiko Islandijos savivaldybių asociacija, jungianti visus šalies miestus, miestelius ir kaimus. Prisidėti prie mūsų taip pat pažadėjo Islandijos sporto ir olimpinė asociacija, Jaunimo draugija, Skautų judėjimas ir kitos organizacijos. Islandijos ir Reikjaviko universitetai sutiko padėti suteikdami mokslinę informaciją, Valstybės radijas ir televizija pasirūpins, kad mūsų žodį išgirstų kiekviena šeima...

Jim Corr
ECAD pirmininkas

ECAD patariamoji taryba nuolat peržiūri daugybės problemų, kurias piktnaudžiavimas narkotikais kelia paskiriems žmonėms, šeimoms ir bendruomenėms, sprendimo būdus. Aš gerai suprantu, kad kiekvieno mero didžiausia svajonė - per savo kadenciją reikšmingai sumažinti tą žalą, kurią piktnaudžiavimas narkotikais daro žmogui ir visai visuomenei.

Norint pasiekti šį tikslą, būtina visų mūsų dėmesį sutelkti į *narkotikų pasiūlos sumažinimą, prevenciją, gydymą ir mokslo tyrimus*. Šios keturios veiklos kryptys kaip tik ir yra keturi miesto kovos su narkotikais strategijos ramsčiai.

Būtina, kad miesto vadovybė periodiškai įvertintų:

- *ar jos kova su narkotikų platinimu bendruomenėje yra kompleksiška ir gerai organizuota?*
- *ar veiksmingos atitinkamų miesto tarnybų vykdomos intervencijos, besiremiančios keturiais ramsčiais, – narkotikų pasiūlos mažinimu, prevencija, gydymu ir mokslo tyrimais?*
- *ar miestas užtikrina, kad būtų atliekama kovos su narkotikais stebėseną ir įvertinimą, remiantis geriausios praktikos pavyzdžiais ir ekonominio efektyvumo principais?*

...Žmonės ir jų gerovė yra esminis ECAD egzistavimo ir veiklos principas. Atėjo laikas kiekvienam mūsų Europos miestų atstovui suprasti, kokie siaubingi yra piktnaudžiavimo narkotikais padariniai... Kiekvienas šiandien čia esantis politikas žino, kad kai kuriuose jo miesto rajonuose, o galbūt ir visame mieste narkomanijos problema yra labai opi.

Žinodami, kad menkas socialinis statusas ir prasta materialinė padėtis yra susiję su piktnaudžiavimu narkotinėmis medžiagomis, mes turime įgyvendinti aktyvią socialinę politiką, kuri atitaisytų ekonomines skriaudas, padidintų galimybes gauti išsilavinimą, užtikrintų užimtumą, sudarytų sąlygas apsirūpinti kokybišku būstu ir skatintų bendrą žmonių gyvenimo kokybės gerinimą, nes tai – apsauginės priemonės, kurios gali sumažinti narkomanijos paplitimą.

Nei viena oficiali įstaiga nepajėgs išspręsti visų su narkotikais susijusių problemų mieste savo jėgomis, bet veikdami kartu, mes galime kurti bendrus perspektyvinius planus... Todėl norėčiau nuoširdžiai paprašyti šiandien čia esančius merus apsvarstyti idėją apie *Specialios paskirties grupės kovai su narkotikais* sukūrimą savo mieste. Ją galėtų sudaryti policijos, muitinės ir mokesčių inspekcijos, sveikatos ir mokymo įstaigų, jaunimo reikalų tarnybų atstovai, pedagogai ir bendruomenės aktyvistai.

Ši pasiūlyta žmonių komanda taptų esmine jėga, kuri skatintų projektų kūrimą, atliktų kovos su narkotikais iniciatyvų stebėseną ir įvertinimą, užtikrintų administracinę pagalbą savanoriškoms iniciatyvoms.

Žinia, specialios paskirties grupės nariai ir oficialios institucijos turėtų sutarti dėl bendrų vertybių ir bendros veiklos programos, kuri papildytų jų atstovaujama institucijų planus ir veiklą.

Baigdamas, kreipiuosi į merus ir raginu juos pasvarstyti apie tai, ar pakankamai geros yra jūsų miesto narkologijos įstaigos?

Hans Lundborg

JT Narkotinių medžiagų komisijos pirmininkas

JT Narkotikų konvencijos, sudarančios daugiašalę narkotikų kontrolės sistemą yra tikrai vertingas politinis kapitalas. Ši kontrolės sistema buvo kuriama ir tobulėjo beveik ištisą šimtmetį. Ji yra seniausia daugiašalio bendradarbiavimo forma pasaulyje, atsiradusi pusę amžiaus prieš įkuriant JT.

Sistema gimė 1909 metais, įkūrus tarptautinį forumą, pavadintą Šanchajaus opiumo komisija. Šios komisijos uždavinys buvo opiumo problemos Kinijoje sprendimas.

Šių daugiašalių susitarimų globėjas buvo JT pirmtakė – Nacijų Lyga. Po antrojo pasaulinio karo, įkūrus JT, šių daugiašalių sutarčių globėjomis tapo JT.

Svarbiausias narkotikų kontrolės rūpestis yra visuomenės sveikata – narkotinės medžiagos yra skirtos medicininiais ir moksliniams tikslams ir neturi būti platinamos nelegaliai. Dvejopas JT Narkotikų konvencijų vaidmuo - reguliuoti ir teisėtų, ir neteisėtų narkotikų gamybą ir platinimą, daugeliui nėra aiškus. Daugiau nei pusė receptinių vaistų gamybos ir platinimo tvarką visame pasaulyje nustato 1961 ir 1971 m. Konvencijos (su jomis galite susipažinti—www.aids.lt, skiltyje „Atsisiuntimui“).

Tai liudija apie unikalų daugiašalės sistemos aspektą – apie jos taikymo privalomąjį pobūdį. Valstybė, ratifikavusi tarptautinę konvenciją, besąlygiškai įsipareigoja savo nacionalinę politiką derinti su tarptautinėmis normomis. Vadinasi, jei valstybė yra pasirašiusi Vieningąją konvenciją, ji privalo užtikrinti, kad narkotinių medžiagų (pavyzdžiui, kanapių), kurių gamybą ir naudojimą reglamentuoja Konvencija, - gamyba ir naudojimas būtų reglamentuojamas ir pagal nacionalinius įstatymus.

JT Narkotikų konvencijos galioja kone visame pasaulyje, jas pasirašė beveik visos JT valstybės narės. Tai stiprioji šios sistemos pusė...

Silpnoji jos pusė yra ta, kad daugelis valstybių narių neturi galimybių arba išteklių įgyvendinti praktiškai popieriuje surašytas normas ir įstatymus.

...Šiuo atveju JT atlieka techninės pagalbos funkciją. JT gali padėti valstybei narei įgyvendinti Narkotikų konvencijas: kontroliuoti narkotikų pasiūlą (apyvartą), suimti jų tiekėjus, mažinti poreikį, inicijuoti gydymą nuo priklausomybių ir reabilitaciją narkomanams. JT narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuras atlieka ir normatyvinę - kontroliuoja kaip laikomasi Konvencijų, ir operacinę – padeda valstybėms narėms jas įgyvendinti, funkcijas. Biuras turi ir trečiąją ne mažiau svarbią – informacijos banko funkciją: jis kaupia objektyvią ir patikimą informaciją apie narkotikų problemos mastą ir jos evoliuciją.

...Su kokiais globaliniais iššūkiais susiduriame šiandien? Juos galime suskirstyti (susisteminti) pagal *keturias pagrindines neteisėtų narkotikų grupes*:

Opiumas/Heroinas

Opiumo gamyba pasaulyje yra stabilaus lygio. Pietryčių Azijos regione, vadinamajame Aukso trikampyje, ji mažėja. Problematiškiausia šalis yra Afganistanas, kuriame 2005 metais buvo pagaminta beveik 90% viso nelegalaus opiumo pasaulyje.

Kokainas

Kokos plantacijų plotas tai pat nekinta, tačiau kokaino gamyba gali didėti dėl didesnių kokos derlių. JAV kokaino vartojimas mažėja, tačiau pastebima ir kelianti nerimą tendencija – didėja jo suvartojimas Europoje.

Amfetamino rūšies stimulantai

Amfetamino vartojimas irgi yra stabilus lygio. Yra duomenų, kad metamfetaminas plinta už tradicinių Šiaurės Amerikos ir Pietryčių Azijos rinkų ribų.

Kanapės

Kanapės auginamos ir vartojamos beveik visose pasaulio šalyse. Jas vartoja apie 160 mln žmonių (UNODC 2005).

Iš kairės į dešinę: (kairiajame nuotraukos kampe) Vilniaus meras Artūras Zuokas, Lietuva; Kilarnio meras Tom Doherty, Airija; Kristiansando meras Jan Oddvar Skisland, Norvegija; Pembroko meras Joseph Zammit, Malta; Dramino meras Tore Opdal Hansen, Norvegija; Stafanstorpo meras Michael Sandin, Švedija; Kohtla Jarvės meras Valery Korb, Estija.

Tore Opdal Hansen
Drameno meras, Norvegija

Michael Sandin
Stafanstorpo meras, Švedija

Man, Dramino merui, susitikimas su jumis yra labai svarbus. Buvimas čia palengvins uždavinį įtraukti narkotikų problemą į vietos politikos dienotvarkę ir padės skirti daugiau dėmesio šiam klausimui.

Kovodami su narkotikais mes taikome įvairias priemones, pavyzdžiui, mes dirbame mokyklose ir koledžuose, siekdami, kad jaunimas nepiktnaudžiautų narkotikais. Tačiau nemažiau svarbu suteikti piktnaudžiaujančiam narkotikais žmogui galimybę gyventi normalų, kiek tai įmanoma, gyvenimą, net jei jis ir neatsisako priklausomybės.

Priklausomas nuo narkotikų žmogus gali praleisti naktį švaroje lovoje, apsistoti bendrabutyje, kur jam bus suteikta profesionali pagalba, arba kukliame bute, žinoma, jei jis tam yra pasirėngęs. Taip, medikų ir savanorių padedamas, nuo narkotikų priklausomas žmogus gali, nors ir suprantu, kad tai nėra taip paprasta, atsikratyti priklausomybės, jei jis to pats nori.

Mes sakome **Ne!** narkotikų injekcijų kambariams Dramine, bet sakome **Taip!** žemojo slenkščio kabinetams.

Rūpindamiesi nuo narkotikų priklausomais žmonėmis, mes glaudžiai bendradarbiaujame su įvairiomis savanoriškomis ir altruistinėmis organizacijomis, ypač su Raudonojo kryžiaus padaliniais Norvegijoje ir „Church City“ misija.

Mūsų politinis kredo aiškus ir tvirtas:

Mes prieš narkotikus!

Mes žengėme svarbų žingsnį į priekį, kai 2004 gegužės 3 dieną Stafanstorpas tapo „Europos miestų prieš narkotikus“ – ECAD nariu. Tos dienos vakarą ponas Torgnis Petersonas pasakė jaudinančią kalbą miesto tarybos nariams.

Sprendžiant šią problemą, Stafanstropui ir man, narystė „Europos miestų prieš narkotikus“ organizacijoje labai svarbi ir gyvybiškai reikalinga.

Pirmiausia, kaip politinis argumentas, - pabrėžti apribojimų politikos išsaugojimo svarbą, ir ne tik. Per daug neaiškios kilmės organizacijų ir moralės reikalavimų nepaisančių interesų grupių yra įsitraukusios į narkotikų legalizavimo gynimą. Mes, pasisakantys prieš narkotikų legalizavimą, privalome turėti tvirtą poziciją ir garsiai ją reikšti. Priklausymas ECAD – labai geras būdas tai padaryti. Šiuo metu geresnio būdo aš nematau!

Antra – tai galimybė užsitikrinti partnerių lojalumą vykstant niekad nesilpstančiai kovai su narkotikų gamintojais, tiekėjais ir platintojais. Štai kodėl taip svarbu dalyvauti tokioje veikloje kaip šiandieninė konferencija ne tik man kaip merui, bet ir tiems, kurie dirba konkretų darbą šioje srityje. Dalykas tas, kad, kaip mes visi gerai žinome, kova su narkotikais negali baigtis ties vieno kurio miesto ar šalies sienomis.

ECAD is Europe's leading organisation promoting a drug free Europe and representing millions of European citizens. Drug dealing and drug abuse cause enormous problems in Europe. Nations and their citizens are affected by the consequences of drug abuse. ECAD member cities work to develop initiatives and efforts against drug abuse supporting the United Nations Conventions which oppose legalisation and promote policies to eradicate drug abuse worldwide. Has your city joined ECAD?

European Cities Against Drugs
ECAD, Stadshuset
105 35 Stockholm, Sweden
Tel. +46-8-5082 93 62 Fax +46-8-5082 94 66
e-mail: ecad@ecad.net www.ecad.net
ECAD Regional office in Russia www.ecad.ru
zazulin@ecad.ru Phone +7-812-328 96 65
ECAD Regional office in Latvia
vilnis.kipens@kurzeme.rcc.lv
Phone +371-7037330 Fax +371-7037331